

Endvidere skal det kapitaliserede beløb reduceres af hensyn til forventet ophævelse af et antal indekstrakter, før udbetaling finder sted. På den anden side skal beløbet forhøjes med værdien af interessenternes sparede skat af indbetalingerne, ligesom en forhøjelse må indtræde, for så vidt den årlige prisstigningstakt bliver på mere end de forudsatte $4\frac{1}{4}$ pct.“

Ved fremsættelsen betonedede *økonomi- og budgetministeren* yderligere, at ordningens hidtidige succes utvivlsomt var begrundet i de store bidrag, der fra det offentlige ydes i form af skattebegunstigelser. Ministeren anførte herom bl. a.:

„Regner man f. eks. med, at halvdelen af indbetalingerne repræsenterer nyopsparing, vil de samlede skattefradrag fra år til år blive af samme størrelsesorden som den reelle opsparing. Dette ville med andre ord sige, at staten og kommunerne løbende finansierede hele nyopsparingen, hvorudover staten pådrager sig en forpligtelse til senere erlæggelse af indekstillæg.“

Ved 1. behandling anbefalede *Poul Dalsager* (S) ophævelsen af adgangen til nytægning af indekstrakter, idet han udtrykte tvivl om, at denne ordning i det hele taget medvirkede til forøgelse af opsparingen, ligesom han fandt, at skattebegunstigelserne først og fremmest kom de største indtægter til gode. Tilsvarende betragtninger anførtes af *Bernhard Baunsgaard* (RV), der tilføjede, at den bedste måde at sikre en stor opsparing på er gennem et stabilt pengesystem og en bekæmpelse af inflationen. Også *Lütken* (SF) anbefalede ophævelse af ordningen, som han betegnede som en mægtig skattefidus. *Poul Schlüter* (KF) mente, at ordningen burde bevares, idet opsparingsmulighederne i modsat fald ville forringes til skade for erhvervs livet og arbejdspladserne, der har brug for al den kapitaldannelse, der kan bidrages til ved, at private udskyder forbrug. *Henry Christensen* (V) udtalte bl. a.: „Venstre er imod det foreliggende lovforslag. Vi er det, fordi det ensidigt vil forringe vilkårene for den enkelte borgers private opsparing, og vi er det, fordi det vil øge uligheden mellem statens egne tjenestemandsansatte og den almindelige borger.“

Ordføreren for det konservative folkeparti og venstre kritiserede såvel i deres udtalelser i udvalgets betænkning som i deres indlæg under lovforslagets 2. behandling, at det ikke havde været muligt at få etableret forhandlinger om nye opsparingsfremmende ordninger, et forhold, som også ordføreren for det radikale venstre beklagede.

Ved lovforslaget 3. behandling fremsatte *Henry Christensen* følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til snarest at udarbejde og medvirke til ændrede regler, der muliggør en inflationssikret aldersopsparing for de borgere, der ikke gennem tjenestemand- eller tjenestemandslignende pensioner i forvejen har en inflations- og velstandssikret pensionsordning,

fortsætter tinget sin behandling af nærværende sag.“